

[Mads Eg Damgaard.]

for vi har ingen ordentlig vildtfauna, der-
som vi ikke også har rovvildt.

De store, udvidede skovområder især i Vestjylland har nok også ændret vildtets karakter en hel del; måske har vi også haft lidt klimaforandring; folk har bedre tid og råd til at gå på jagt end tidligere, og der er derfor mange flere jægere. Alt dette gør, at en ajourføring af jagtloven er nødvendig, og det har vel også været grunden til, at der i 1959 blev nedsat denne kommission, som i maj 1965 afgav den betænkning, der ligger til grund for det foreliggende lovforslag.

Blandt de ny ting i lovforslaget er den tvungne jagtprøve. Vi kan ikke have noget imod, at der er mange jægere, men vi må prøve på at gøre disse jægere til virkelig gode jægere, så de forstår at behandle et gevær og tager hensyn til vildtet på alle måder. Det er derfor foreslået, at nye jægere for at erhverve jagttegn må aflægge en prøve. På hvilken måde denne prøve skal aflægges, kan vi diskutere. Jeg er ikke helt glad for, at det eventuelt skal være hos politiet, som der står i lovforslaget. Det kan godt gøres på en anden måde og måske med bedre effekt; vi skulle gerne prøve, om vi kunne få lidt sport i det. Det skal nok være tvungent, men det skal også have et skær af frivillighed i sig, og jeg vil tro, at vore jagtkonsulenter bedre kunne klare den opgave virkelig at forklare jægeren, hvad det er, det drejer sig om, når man går på jagt.

Der har været stor diskussion om de såkaldte skydetønder i Vadehavet. Den begrænsning, der er indført i dette forslag med hensyn til brug af skydetønder, er jeg en del interesseret i. Hvis forholdet var det, at kun jægere, der så det som en sport at skyde en and eller to fra en skydetønde, brugte den form for jagt, så skete der nok ikke så meget ved det; men så snart jagten går over til en slags erhverv — hvis man, om jeg så må sige, vil have en gevinst i kroner og øre ved at skyde — bliver jeg altid betænkelig. Jeg er glad for, at der sker en begrænsning i brugen af skydetønder, fordi en del af dem, der bruger disse skydetønder, netop driver jagten for at skyde rigtig mange ænder og andre fugle i det hele taget, og det er der ingen vildt-

bestand der kan holde til. Jeg tror nok, vi skal have drøftet i udvalget, om den bestemmelse, der er indsat i forslaget, er dækkende nok, men jeg tror, vi kan blive enige her.

De skærpede straffebestemmelser, der er indsat i forslaget, er vistnok også meget nødvendige. Vi ved, hvor vanskeligt det i det hele taget er at få dømt en krybskytte. Når det endelig er sket, har han sjældent fået en bøde på over 100 kr. Men i øvrigt vil jeg gerne sige, at krybskytter i dag er noget helt andet end tidligere. De krybskytter, der optræder i dag, er meget, meget farlige. Der er ikke så mange af dem, men de, der er, kan være meget, meget farlige, for nu er det noget helt, helt andet, det drejer sig om; nu er det ikke en sport, nu gælder det om at få skudt noget værdifuldt vildt. Vi har også i de senere år set, hvor farlige sådanne krybskytter har været; de har både skudt og slået dem, der har prøve at anholde dem. Jeg finder de skærpede bestemmelser for krybskytteri af enhver art gavnlige og nødvendige i det nye lovforslag.

Jeg er også glad for, at man vil prøve at give bedre betingelser for opretholdelsen af vildtreservater. Jeg er helt tilfreds med, at disse vildtreservaters administration og pleje skal varetages af et vildtnævn på 8 medlemmer, og jeg kan ikke se rettere, end at de forskellige jagtorganisationers interesser bliver tilgodeset ved sammensætningen af dette vildtnævn. Skulle der være noget, man ønsker ændret her, kan vi jo drøfte det i udvalget.

Til sidst vil jeg sige, at naturligvis må dette at gå på jagt koste penge. Det er forholdsvis billigt at gå på jagt i Danmark i sammenligning med de fleste andre lande; jeg synes ikke, at en forhøjelse af jagttegnsafgiften fra 25 kr. til 45 kr. og fra 10 kr. til 15 kr. for det billige jagttegn er for meget. Jeg tror dog heller ikke, afgiften må være højere — men denne forhøjelse skal man nok komme over.

Det afgørende er, at jagtloven tilsigter fredning og beskyttelse af det danske vildt og sigter på at gøre jægerne til gode jægere, der ser det som deres opgave ikke at skyde mest muligt vildt, men netop det passende antal, og som desuden søger at beskytte og pleje vildtet.